

180

מסיבת סרידה

(מוסיקת רקע סיר 'ציוני' ביתי אל מול גולן)

קריין פעם אחת הקבוץ, קשה כמו הקבוץ הזה, היה בחור צעיר שהזר מן הצבא אחרי שלט-פלוגת שנים של שרות סדיר, חוויות - כל-מיני, צמאון רב לבירה 'טכני' ותאבון רב לגלידת שטראוס. כוון שראו שהגבור עייף מן המלחמות הגדולות והקטנות נתנו לו שבוע להנפש ואחרי זה באו אליו בכל מיני הצעות קוטמות: תפקידים, אחראיות בעבודה, חברות בארבע ועוד, רכזו חדר האוכל, נחול האטמל, קורט טטמלר וטמול בפריקט אחד - בניה בריכת שהיה תת-קרקעית שתוכל לשרת גם את האקונום כמקרה רזרבי ושתעמוד לרשות חיל היס בתוכניתו אלוף קרפיןניס למטרות רגול. הוא דחה את כל ההצעות בצורה האדיבה המאפיינת את הצבר יליד הקבוץ ואמר שברצונו להקדיש כמה חודשים לעריכת סקר טרנזיאולוגי שיסמון אור חדש על 'ההתנהגות של בנות מארצות אירופה וצפון אמריקה המזדמנות בקבוץ כשנקלעות לפיטואציות סטריוטיפיות'.

תמונה 1 (רקוד בנחמח בלט המגלם כל מה שתואר ע"י הקריין)

הקריין: עברו לשה חדשים וגבורנו, שמעתה נקרא לו קלי, שם חיבה שנולד בצה"ל משם משפחתו, יחזקאלי, החליט שהגיע זמן ללכת לבדוק האם באמת העולם הגדול הוא עגול כמו שאומרים, והאם יש עוד מקומות בגלובוס הקטן שקוראים לו כדור הארץ שטרם דרכה בו רגל של בן קבוץ. החבריה שמאד אהבו את קלי עשו לו מסכת פרדה כמנהג בני המקום, על אחד הדשאים.

(מוסיקה ברקע, שאריות אוכל, בקבוקי בירה, שטיחים עליהם יושבים נשענים, כולם מדברים בסונים נמוכים, צוחקים)

בן 1: חבריה, הקשיבו רגע.

קול 1: מה הולך כאן - נאומים?

קול 2: אחרי הארוחה בא החשבון!

בן 1: הפסיקו עם השטויות. אתם יודעים שאני בדרך כלל לא פותח את הפה... (צחוק, הערות כגון בודאי, אשרי המאמין וכו') אבל חברנו קלי נוסע עוד הלילה ובשעת זאת מחר הוא כבר יהיה בניו יורק כמעט. חשבנו שכדאי לתת לו כמה עצות טובות לפני שיצא. זה מגיע לקלי כי הקומזיץ הוא כולו על טהרת חשבוננו של קלי.

קלי: אבל לא נשאר לי חשבון בכלל בהנהלת חשבונות.

בן 1: אז לי זדשות בשבילך. יש לך גרעון של 400 ל"י אצל רודה. עם קצת מזל האינפלציה תחסל לך את החוב עד שתחזור מחו"ל. עכשיו לענין קלי, עמוד על רגליך כדי שנוכל להגיש לך שי. חדוה, קדימה!

חדוה: (מושיטה לו ספל חדר אוכל רגיל) ברצוננו להגיש לך גביע נודד. זה כאות הכרה על התרומה שתרמת בשטח היחסים הבין-לאומיים של ישראל והאומות. הודות לפעולתך הבלתי פוסקת בקרב המתנדבות הגיע אחוז גדול של האוכלוסייה הזמנית להבנת הבעיה הישראלית.

בן 2: (קה ומוטר חתיכת ניר) קבל נא קלף הערכה זה הדומה להפליא למפית חדר אוכל, עליו כתוב בחמיסת קפה בוך "לסגן (מיל) שי יחזקאל מענף הפרדס על יכולתך לישון בכל נסיעה ובכל תנוחה. אשרי העם שיש לו בנים כמוך. איך אמרו חז"ל: "וחרפת בנסיעותיך והיית עם שמח".

קלי: אני רוצה להודות לכם ידידי ויריבי על השי הנאה והיקר שהגשמתם לי. בעיניים דומעות ובלב עצוב הריני נפרד מכם. קלף זה וגביע זה לא יעזבוני עד שאשוב הביתה. ברגעים הקשים שבודאי יפקדוני בהיותי בג'ונגל הלוהט של ניו יורק ובחוף הביצות האימתניות של גולדרס גריין, אאמץ אותם לליבי ואזכור אתכם כאן... (חושב רגע ואז במבוכה) בעצם קלקלתם לי את מצב הרוח. ברגע זה אין לי שום חשק לצאת...

בן 1: שטויות! אתה חייב לצאת. הפסד המשק יהיה רווחן של נשי העולם. יש לי כתובת כאן של בח באמסטרדם. היא סטודנטית לאדריכלות. יש לה מבנה כזה חלומי.

- בח: קלי בייבי בקר אצל הדודים שלי באירלנד. יש להם תמיד מטה פנויה למי שבא מהארץ. אל תקשיב להם יותר מדי כי יוציאו אותך מדעתך. (נותנת לו נשיקה). אני עובדת מוקדם מחר, צריכים ללכת. אל תישאר יותר מדי זמן בחו"ל. אתה בא אלי? (קם בחזר אחר, ניגש לקלי, טופח על כתפו)
- בן 2: אל תיקח את העניינים ללב, קלי. הכל עובר חביבי! אם תגיע לדרום אפריקה יש שם כמה חברה שתמיד יעזרו לך אם אתה צריך עזרה ואם לא ישתו בקבוק בירה או שתהיי אתך. הנה הכתובות. (יוצא עם הבח).
- קלי: מה הולך כאן? חייבתי שתישארו עד שאני צריך לנסוע ללוד. אתם בזיוניסטים!
- בן 3: שמע, קלי. שכחת שמעכשיו אתה שייך למעמד האריסטוקרטיה המתבטלת בפועל, ואלו אנחנו רק האריסטוקרטיה בכוח. מי יעבד בכוחנה, בלול, בפרדס וכו' אם לא אנחנו? אם אני לא ישן לפחות שלוש ארבע שעות אני כמו פגר מח. ומחר יש סרט.
- קלי: אתם מזדקנים.
- בח 3: נראה אותך אחרי שתשוב ממסע צער גדול הבנים שלך!
- קלי: הי חנה, "טפיק איס אידי". אין צורך לטפס עלי כל כך חזק. כל אחד יוצא לחו"ל.
- בח 3: כך, אבל זה לוקסוס.
- בן 1: אל תשים לב, קלי. העולם מחכה בכליון עינים לבואך. תאר לך את אכזבת חכרת התעופה, בחי המלון ופרקים לאומיים למיניהם אם לא תופיע ברמימותיהם. יצא ותרכיץ קצת שלושה.
- בן 2: אני מקנא בך, קלי. בא לי לעשות עוד פסק זמן ולצאת אתך. ללא עבודה, ללא מילואים, ללא אחריות.
- בח 4: (בהריון) (חופסת אותו ביד ומושכת אותו אחריה) חשמעו אותו - אפשר לחשוב שראובן עדיין רווק אומלל ולא שלוש-רבעי אבא. בוא הביחה, מותק, ואסביר לך כמה דברים שלא הבינות כשקראת בפעם האחרונה "חינוק בא לעולם".
- קלי: (כולם יוצאים בכל מיני קריאות "שלום". קלי נשאר עם עוד בח)
- מה את עושה, הילה. אין צורך לנקות. לפחות בלילה האחרון אני מסוגל לסלק את הפסולת.
- בח 1: מה אתה חושב? לא אוכל להרדם עד שתגמר עם הרעש בחוץ. אי אפשר להגיד שאחך עובד בשקט. עוד לא שכחתי שלפני שבועיים החלטת לעשות נקיון יסודי בחדר שלך בשעה ארבע בבקר של שבת.
- קלי: תתגעגע אלי הילה?
- בח 1: תתגעגע אלי קלי?
- קלי: תיקו. אין לך עצה טובה לתח לי? בעצם מדוע סרבת לצאת אתי? מה יכול להיות כייף גדול מזה - שנינו יחד?
- בח 1: כמו בכחה א', ב', ג' וכו'. הילה וקלי האוהבים הצעירים. לא קלי. יצאתי לחו"ל ומצאתי אותו לא לטעמי. צא אתה והוודע. כשהוצאת את כל הג'וקים מן הראש, בוא הביחה ונעשה חושבים. עד אז נמשיך לשחק את הפקידינו: אני הרווקה הדואגת לכולם ואתה הרווק המשכיב את כולן.

(קול מבחוץ: "קלי אתה מוכן לנסע?")

קלי: תיכף, אבא, אני לוקח את המזוודה. הילה, עשי לי טובה, החזירי את הספלים
לחדר האוכל. אמא שלי בטח מחכה באוסו ואבא ישפך לאגרים אם ימתיך חמש
דקות. (נותן לה נשיקה על הלחי) בי, בובה, אני משאיר חלק מן הלב
אתך (יוצא).
בח 1: והרבה פסולת! (אורות נכבים).

גבורנו יצא מן הארץ עם מזוודה אחת, שתי נשיקות רטובות מאמא, עצה טובה מאבא לחפש נערה יהודיה ולעשות אותה לאשה הגונה והמון כחובות של מסעדות זולות, של הורים של כל מיני חברים, שמוכנים לסבל בכיתם בן-משק לשבועיים-שלושה ושל בלונדיניות שמשתגעות אחרי ישראלים קרביים.

הוא טפט בהרי שוויץ; הוא נוכח לדעת שהדנובה אינה כחולה; הוא לך אצל שבט צוענים בגבול צרפת-ספרד; הוא הפסיד כסף בקסינו של מונטה-קרלו; בהה בהחלפת המשמרות המלכותיים בארמון בקינגהם וכמעט נהרג בקרב נקם של המאפיה בלוס ווגאס.

הוא כתב מכתבים הביחה:

הורים יקרים/חבריה: אני נהנה. איזה כייף; איזה נוף; איזו חתיכה; איזה ידידים; איזה בילויים...

קריין:

מועדון לילה

דולאר (קלי מוציא כסף)

המוזג:

זה גניבה! אפילו שמחה ארליך עוד לא הגיע לזה. (הארנק מושך אליו נערת ארוח)

קלי:

מה שווה הכסף? העיקר החינוג. חקנה לי כוס ווסקי ותרקד אתי, ונראה לטפוסים דמויי קופים אלה מה זה רקוד חם.

אשה:

כמה עולה כוס ווסקי?
ששה דולאר.

קלי:

מוזג:

קלי:

אולי את מוכנה לשחות חלב או חה עם נענא? פעם ראיתי סרט שבו הגבור מבקש כוס חלב.

מוזג:

גם אני ראיתי את הסרט הזה. המוזג היה טפוס עצבני מאד והוא הוציא איזה סכין כזה (שולף סכין) והתחיל להתחמם (צועק) מה אתה חושב, שזה ערב של שאלות וחשובות או מכירת סוף העונה?

קלי:

אל חקח את זה ללב, חבוב. תן לה כוס קטן של וויסקי ומזוג לעצמך כוס מים על חשבונני (צוחק עד שמופיע טיפוס גורילה)

טיפוס:

מה מצחיק? למה אתה מרגיז את החבר שלי? יש לו לב חלש וכשמעליבים אותו, אני נכנס לענין. אני אמרח לך את הפרצוף.

אשה:

בוא לרקוד, ג'וני, לפני שיעשו ממך קציצות (הם רוקדים - אפשרות של רקוד מספר זוגות, כשגבורנו מצטיין בחוסר כשרון מוחלט)

קשה לומר שאחה אלוף המחול. אין דבר - נלך לשחק רולטה - אתה נראה כטנוס בר מדל. (הוא מתחיל לשחק ובתחילה מצליח)

קלי:

ראית איזה מזל יש לי. עוד מעט ואני לוקח את כל הכסף שיש במקום הזה. (מופיע טפוס הגורילה)

טיפוס:

הא מיסטר, הגיע הזמן שתחלק מכאן.

קלי:

תנו לי את הכסף שלי, ואלך.

טיפוס:

איזה כסף? הפסדת את הכל בסבוב האחרון.

(אולם ספורט - להכניס אחרי הקדמה ולפני מועדון לילה)

(המקום אולם ספורט. נכנס גבורנו קופץ כדורסל, יש לו משרוקית על

חוט סביב צוארו, הוא לבוש מכנסיים קצרים וחולצה טריקו שנושא מספר, אולי

השם "מכבי תל-אביב")

(מקפיץ את הכדור וזורק כאילו לסל מדומה) צריכים להתפרנס קצת. ומה

קלי:

יותר טוב מקצת עבודה סוציאלית עם אמוך כדורסל. כלם יודעים מי זה

מיקי ברקוביץ. אני לא משקר להם בעיניי וכששואלים האם קרוב שלו אני

עונה "לא קרוב-קרוב שלו", אבל הייתי מ"כ שלו והוא למד ממני כמה דברים.

נו, איפה הם? (שורק במטרוקית וצועק באנגלית:

(נכנסו שתי קבוצות של נערים בחולצות שונות. קלי זורק את הכדור לאחד

החבריה והוא מוסר רק לקבוצה שלו. נער מן הקבוצה השניה ניגש אליו)

איפה הכדור שלנו?

נער 1:

מה זאת אומרת? בינתיים הועדה הקהילתית נתנה כדור אחד, מחר נקבל

קלי:

עוד כמה. שחקו באותו כדור.

עט אלה, השחורים, אנחנו לא משחקים.

נער 1:

איזה עטויות. כל זה הסטוריה, אתם כלכם אמריקאים.

קלי:

(מהקבוצה שמחזיקה את הכדור) שמעת, לבניץ כלנו אמריקאים. בוא, קח את

נער 2:

הכדור ממני אם תוכל.

אקח את הכדור ואשבר את השיניים. בואו חבר'ה.

נער 1:

(עומד באמצע, מנסה למנע בפנטומימה. מוסיקה של "ספור הפרברים". בסוף

קלי:

הוא נופל באמצע או נעלם ודוחל החוצה מביץ רגליהם, שוכב על בטנו, משעין

סנתרו על יד אחת וכאילו ממשיך את מכתבו הביתה)

אין ספק שהחיים מענינים כאן. כאן רחוק מן הגבולות החמים והקטיושות

אני קצת משתעמם. שלכם קלי.

(המשך בתמונת מועדון הלילה)

(עליזה בלווי כפיר-דרקון) (גריפון) מגיעה לחוף הים ונפגשת עם הצב-

המדומה. הצב-המדומה יושב בבדידות ובוכה בכי מר)

צב מסכן, יש לו בודאי צער עמוק-עמוק שגורם לו לבכות.

הכל בראש שלו: עליך לדעת שאין לו צער. בואי לחכיר אותו.

(הצב מפסיק להתייחס, אבל ממשיך להאנח)

שלום.

הגברת הצעירה הזאת רוצה לשמע את תולדותיך. זה מה שהיא רוצה-ה-ה.

אספר לה. שבו שניכם ואל הגידו מילה עד שאסיים.

(יושבים בשתיקה. עליזה אומרת בהערה הצידה)

איך יוכל לגמר אם איננו מחחיל?

(באנחה עמוקה) פעם הייתי צב אמיתי (שותק ובוכה. כפיר-דרקון ממעי מעין

"ה-ד-ק-ק"מדי פעם לפעם)

הטחינו קטנים הלכנו לבית ספר שבחוף הים. המורה היה כלב-ים...

קראנו לו צב.

מדוע קראת לו צב אם לא היה צב?

(בכעס) קראנו לו כך מפני שהיה מלמדנו בשיטת הצוויים: צא וראה מה

יפה היום; צו השעה הגורלית הזאת; אני מצווה עליכם וכולה וכדומה

וכיוצא בזה. הוא היה משעמם עד כדי כך שקראנו לו צב-יבשה.

מפני שהיה יבש מאד ה-ה-ה-ה-ה.

אבל אינני חופשת למה לקרא לכלב-ים צב-יבשה!

את מאד סחומה אם אינך מבינה הסבר פשוט כזה. סע קדימה ידידי, ואל

הבדבד את כל היום בספור.

ובכן הלכנו ללמד מתחת לים, למרות שלא האמיני לנו...

לא אמרתי שאינני מאמינה.

כן אמרת!

בלמי את הפה!

קבלנו החנוך הטוב ביותר. למעשה הלכנו לב"ס כל יום -

זה לא קונץ גדול. גם אני הולכת לב"ס יום-יום. אין לך על מה

להתגאוח!

עם חוספוח?

ודאי: למדנו צרפתיים ומוסיקה.

והתרחצו?

(בדחייה) התרחצו? בכלל לא!

אה-ה, אז בית הספר שלך לא היה כל כך טוב. אצלנו בתחתית החשבון ששלחו

להורים כתבו: צרפתיים, מוסיקה והתרחצו - תוספות.

אבל לא הייתם זקוקים להחרחץ בתחתית הים.

לא יכולתי להרשות לעצמי לוקסוס כזה - היה יקר מדי. למדתי רק קורס רגיל.

מה היה בו?

המקצועות הבסיסיים שבלעדיהם אי אפשר להסתדר בחיים: התחמקות והתחללות

וכמובן כל ענפי החשבון האישי - שאיפה, הסחת הדעת, כעור ולעג.

צב-מדומה: חפש את הסרטן ועשה סלט בים
 כפיר-דרקון: החלף בן זוג טוב
 צב-מדומה: טחה בחזרה אל החוף (בשקט) וזה החלק הראשון
 (שניהם יושבים בעצבות ומביטים בעליזה)
 עליזה: זה בודאי רקוד מאד יפה.
 צב-מדומה: ברצונך לראות אותו?
 עליזה: כן, בבקשה
 (רקוד הסרטנים)

ה מ ש פ ט

(המלך והמלכה יושבים על כסאותיהם. כל החיות שם. הנאשם, שהוא הנסיך, כבול בשרשראות. לשני צדדיו חילים (קלפים) על יד המלך עומד השפן הלבן, בידו האחת חצוצרה ושניה קלף האשמה. במרכז הבמה שלחן שעליו עוגות ריבה. השופט הוא המלך שלובש את הכתר מעל הפאה הנוכרית שלו. חבר המושבעים - חיות-כל-מיני.)

מלך: כרוז, קרא את כתב האשמה.
 השפן הלבן: (חוקע דלש פעמים בחצוצרה ומקריא:)
 מלכה הלב אפחה עוגות
 כיום קיץ בהיר
 נסיך הלב גנב אוהן
 סלק אוהן מהיר

מלך: חבר המושבעים - מסרו החלטתכם... אשם או...
 שפן: (בחמזון) עוד לא, הוד מלכותך - כבודך. יש לי עוד הרבה לעשות
 למני שיחליטו!
 הביאו את הער הראשון.

מלך: הביאו את הער הראשון.
 שפן: (חוקע דלש פעמים) עד ראשון (מופיע הכובען המשוגע, בידו האחת כוס תה ובשנייה פרוסת לחם בחמאה)

כובען: אבקש פליחה, הוד מלכותך, שהבאתי את המצרכים האלה, אבל הייתי באמצע ארוחת מנחה ובאו לקרא לי.

מלך: הצטרך לגמור מזמן. מתי התחלה?
 הכובען: (מביט בארנבן חודש-מרץ שבא יחד עם עכבר מנמנס, שלובי זרועות)
 בארבעה-עשר במרץ.

הארנב: בחמשה-עשר!
 העכבר המנמנס: ששה-עשר!

מלך: (לחבר המושבעים) כתבו את זה. (לכובען) הטר את הכובע שלך.
 מלך: גנובו! (למושבעים) כתבו את זה!
 כובען: אני מוכר כובעים, אין לי כובע משלי, אני כובען.
 (המלכה מרכיבה משקפיים, לוטשת עיניים בכובען ופונה למלך)

דמיונות: הארי - השוער

מילסנט - המזכירה

ברני בייגלחאפר - הגנב שהצליח

הסטר פרס - החתיכה לשעבר של התנועה

סיר הימן מנטל - חבר פרליאמנט

ליידי ברנדה מאקפיגיס - אלמנת בריגאדיר מאקפיגיס

סנאסטיאן בירד - מחזאי

דולצינה לוי - משוררת

וגבורנו קלי

הרב פליקשטיין

* * * * *

קריין: עולם הילדים - הנוסטלגיה של ימים עברו, של ימים תמימים יותר - איננו עולם שניתן לחזור אליו. כל ההצלה של הצגת הב-מצווה בשארות בתמונות בודדות בתוך אלבומו המשפחה. פרשת השבוע שהקריא יחדיו בשכחת והמתנות היקרות של אז - האפניים והמצלמה והשעון שהמזכיר העניק - מזמן הפכו לגרוטאות. אין מצוס! גבורנו חייב לחפש את הטוב שבעולמות בעולם המבוגרים. לקראת ה' באייר, יום העצמאות של מדינת ישראל מגיע קלי ללונדון בירת אותה הארץ בה נולדו הוריו. אולי כאן בתוך התרבות שחציה מוכרת לו ובתוך הארץ שלא נכנשה כמעט אלף שנה יגיע אל המבוחה ואל הנחלה. אבל גם גיבורים צריכים לאכול. בחיפוש אחרי עבודה הוא מגיע למרכז של הציונות הבריטית "רוקס האוס" ברגע שעומדת להערכ מסיבת קוקטייל. הוא מאמין שבעזרת הדמויות החשובות, עמודי התווך של יהדות בריטניה הוא ימצא מי שמוכן לתת לו עבודה. הרי הוא ישראלי ואבא ואמא שלו גדלו עם אלה בחדר, בתנועה בבית"ס....

(באולם במצאת המזכירה מיליסנט שמסדרת פה ושם את הכריכים ואת המשקאות. הדלת נפתחת והרי הוק השוער בכנס).

מיליסנט: מה אתה עושה כאן הרי? יש מסיבת קוקטייל עוד מעט. הרי: איזמינו אותי, ובצדק. ארי אוק משרת את אציונות 40 שנה - קודם כנער שליח ואחר כך כשוער. אפילו ויצמן איה טופח לי על השכם ושואל "מה שלום אוק דה יוק?" "אן איה ג' בטלמן. ומה את עושה כאן?"

מיליסנט: הרי, אבי מזכירה, אם אני לא מסדרת אז מי כן? הרי: מילי, אולד גירל, אבי באמת לא מבין אותך. ^{שקצה} ~~שקצה~~ אמיתית ואת עדיין מתעסקת עם איהודים. ~~איתגלת יותר מדי למיטות יהודיות במשך אשנים.~~

את השט של כל מי שנכנס. בסדר?

(בכנסים סיר היימן מנטל וברני בייגלהאפר).

הרי: יושב ראש הפדרציה וחבר הפרלמנט סיר היימן מנטל, מר ברנד בייגלהאפר גזבר הפדרציה.

סיר היימן: (ביגש למיליסנט ונותן לה נשיקה על הלחי) מילי דרלינג איזה רעיון בפלא. זה כמו באקינגהם פאלייס. (לברני) ברני, אמרתי לך, אשה זאת מבינה אותי יותר טוב מאשתי.

ברני: והיא עדיין בעלת גזרה כזאת. וימים ההט לפני שהעסקים שלי הפכו לחוקיים יכולתי להעזר על-ידי יפה ובנובה.

סיר היימן: מזגי לבו שתי כוסיות קטנות מילי וגם לך וגם לסרג'נט הוק.

(כולט מרימים כוסות).

ברני: למה בשתה?

סיר היימן: לממסד הציוני שלעולם לא ישתנה.

כולט: לממסד הציוני.

ברני: אני מבין שהוק מקבל שבתון בשנה הבאה.

הוק: ב' אחלט מר בייגלהאפר. איתנו בתי לשנה בקבוץ. ~~אין שום סיבה שאם יאבד מן אסקנדריה ואב לך. אמרתי לסיר איימן מגיעה לי שבת מחקר סוציולוגי.~~

סיר היימן: בקשה מוצדקת (רעש של קולות בחוץ) הוק בחזרה לדלת, יש עוד אורחים בדרך.

הרי: הרב אזיקיאל פליקשטיין וגברת אסתר פרס.

(התחבקות הדדית, נשיקות, מה בשמע, מזל טוב)

ברני: הסטר דיר, לא השתובית במשך כל השנים. אני זוכר אותך מן המחנה הראשון שלך בהבונים. היית בסך הכל בת 13 והמדריכים הוציאו אותך מאהלי הבנים זה אחרי זה. וכטכולט הלכו לישון בחתת אצלי באהל התחזוקה Maintenance. שם בחת לי שעור מעבין בבעית הנערה הנרדפת.

הסטר: ואתה בחת לי שעור מעבין בקשירת קשרים בין החבלים והגרזנים שהיו שם. (שניהם צוחקים).

סיר היימן: מה היה תפקידך באותו מחנה רבי איזיקיאל?

רבי א. א.: או, היו לי המון אלרגיות באותה תקופה ושכנתי במשך רוב המחנה באהל החולים. כל פעם שהחום שלי ירד קצת הסטר היתה מתגנבת אלי ונותנת לי חיבוק והטמפרטורה שלי היתה מתרוממת כאילו היתה לי קדחת. (כולט צוחקים).

אני מציע לנר לשנות ליפהפית התבועה, גברת הסטור פוט, בשואה
שלוש פעמים ועדיין יפה ומקסימה. (שותים). לחיים!

ברבי: טוב לראות שגם אתה הפכת ללגיטימי במשך הזמן ז'ק. התעסקת
באברכיזט, יוגה, בודהיזם והשד יודע מה עוד.

רבי א.: אבל בסוף, ברבי, התקבלתי בחזרה לחיק היהדות וכיום אני
רבי איזיקיאל פליקשטיין מן הקהילה הרפורמית בקווי האטש.

הרי: גברת דולצינה לוי המפוררת ומר סבאסטיאן בירד המחזאי.

מילי: אה, מר בירד, אני מוכרחה לקבל את החתימה שלך. אני אחת
המעריצות שלך. ראיתי את המחזה האחרון שלך "גאפילטר פיש
בויטצ' פל'ראוד" שלוש פעמים.

סבאסטיאן: תענוג והנאה גברתי לתת לאשה יפה את חתימתי. אם מרתך
לומר את זה: מיצייתי את בעית העולט, בעית היהודים,
הבעיה של שחרר-לבן וחטלתי אחת ולתמיד את חסניך אדלפוס.

~~הסטר: מעתה מי שלא אוהב את אמא שלו איננו גבר. כל הכבוד
סבאסטיאן. זה לא אומרת כשישנו נשק שינה אחד במחנה בני רייל.~~

~~סבאסטיאן: יש תיאוריה ניש פרקטיקה - איך לערבב את השתיים.~~

סיר היימן: דרלצינה, את בראית שקטה ומהורהרת הערב. בואי שתי
כוסית קטנה. למה בשתה?

דולצינה: חברתי שיר חדש במיוחד למעמד זה. נשתה לשירה היהודית
החדשה ואחרי זה אשמיע לכם קצת ממנו. (שותים). שם השיר
שלי הור "הוא לא ידע את שמו".

סבאסטיאן: בטח היה אבאלפאבית כזה.

דולצינה: סבאסטיאן שב בשקט או שאצטט כמה מן הדברים שהמבקרים
אמרו על הקטאסטרופה האחרונה שלך שאתה קורא מחזה.

ברבי: איך אמרו הרומאים "Cherchez La Femme".

רבי א.: הו"ל אמרו "אל תרבה שיחה עם האשה".

דולצינה: (מדקלמת) הוא לא ידע את שמו ולכן הוא לא ידע את שמה
ואת שמות אלה שהיו יחד אתו. עיניו הכחולות הגדולות
והילדותיות הביטו בבעתות.

הרב א.: הביטו איך?

סבאסטיאן: בבהלה.

הרב א.: אז למה היא לא אומרת את זה?

דולצינה: עיניו הכחולות והילדותיות הביטו בבעתות.

רבי א.: טוב?

דולצינה: ואצבעות ידיו גרפו בקרקע. בקרקע שעליה בשפך דם...
סיר היימן: סליחה דולצינה, דולינג. אני מאד אוהב את השירה שלך
אפילו כשאני לא מבין אותה אבל לרגל 30 שנות המדינה
אין לך משהו עליז יותר?

דולצינה: עליז? החייט עליזים הם? כמו שאמר המשורר הצ'כי שלבק
"החיים האלה הם חתיכת חרא".

הרי: או מי גורד.

הסטר: דולצינה אני לא רגילה למיליט אלו.

דולצינה: את רגילה למילים יותר גרועות הסטר יקירה. איך מכנה
העולם אשה שקופצת ממטה למטה וכל פעם ברונח קטן?

סנאטיאן: דוב... (תופש מבט של הסטר והופך את המילה למן שירה)
זון-זון-די-זון-זון. מגניבה חסידית פתאום בכנסה
לראשי (רעש בחוץ).

הרי: לידי ברובה מאקפיגיס.

סיר היימן: אהה, עכשיו זוכל להתחיל את המסיבה. (ביגש אליה
ומוטך את האשה הלא יהודיה הזקנה לתוך החדר). לידי
מאקפיגיס היקרה, רצינו שתהיי האורחת המרכזית
במסיבתנו השנה כי ידענו עד כמה בעלך סיר אנגוס
מאקפיגיס המבוח פעל למען המדינה היהודית שבדרך.
אילו היה יכול להיות עמנו הערב, מה גדולה היתה
שמחתנו. אבל בתרגיל צניחת לילה בפצע מכדור.

לידי מאקפיגיס: עודף ויסקי ומשהו יותר גרוע!

כולם: מה?!

לידי מ.: ככה זה. הוא תמיד אוהב את הטיפה המרה ואני עודדתי
אותו כי ידעתי שזה או הבקבוק או נשים.

מיליסנט: אבל בכל הספרים כתוב שסיר אנגוס בפצע אנושות על-ידי
כדור צלף ערבי כשצנח יחד עם צנחני הפלמ"ח בפעולת
באב-אל-בוט.

לידי מ.: הוא צנח באותו לילה אבל לא בבאב-אל-בוט. מרוב שתיה
הגיע באיחור למקום ההמראה. המטוסים כבר יצאו. הוא
ביקש מטייס לקחת אותו טרמפ וצנח לבדו. הטייס לא הכיר
את המקום ואנגוס צנח בואדי קנטאטה, ישר לתוך ההרמון
של שייך סולימאן. בעלי מת אחרי לילה של תענוגות
~~מבנים~~ שאינני רוצה לחשוב עליהם.

ברני: כל הכבוד. זו דרך המוות של גבור לאומי.

~~הסטר: אבל אנשי הפלמ"ח למדו הרבה ממנו.~~

להגנה ולפלמ"ח.

ברני: (בהערצה) איזה רמאי גדול. הוא ואני יכולנו לעשות עסק מצויין.

סבאסטיאן: הוא קורץ מן החומר שממנו עשויים גבורים.

ליידי מ.: ג'וזי וולקר וג'ינאס סטאוט (Guinness Stout) אני עומדת לפרסם את האמת עליו.

סיר היימן: אבל ליידי ברנדה, זה לא ישרת את מטרות הציונות.

ליידי מ.: חבל, בתור סקוטי אמיתי זכרו מחייב שהעם הסקוטי ידע שהוא מת כסקוטי אמיתי - מעודף ~~שתייה רבנים~~. ^{וי' 70}

רבי א.: ליידי מאקפיגיס היקרה, אני מבקש שתחשבי שוב (הדלת בפתחת וקלי בכנס).

הרי: מי אתה?

קלי: קוראים לי קלי - שם המשפחה יחזקאלי - ואני מחפש כמה אנשים שהכירו את הורי. אבא שלי הוא שמעון יחזקאלי - השם היה סימון המבורגר ואמא של לפני החתונה היתה הלן קנטרוביץ.

ברני: סימון המבורגר. בטח שמכירים אותו. הוא זרק אותי מחמישה מחנות רצופים: שלושה בגלל קלפים ושניים בגלל המצאות בלתי ליגאלית באהלי הבנות.

הסטר: איזה גבר אבא שלך היה. כל הבנות נחתו עליו אבל הוא היה קר כזה. לילה אחד במחנה הלכתי לאוהליו לבושה רק בסוודר ואמרתי לו שגבנו לי את הנגדים. הוא השאיל לי מכנסי כדורגל ונתן לי ספר "המדינה היהודית" לקרוא.

רבי א.: אני זוכר את אמא שלך כשהיא היתה מדריכה. היא הסבירה לי שאסור לבן שתיים-עשרה להציץ למקלחת הבנות.

סיר היימן: גם אני זוכר את ההורים שלך.

(סבאסטיאן)

(גם אני דולצינה)

סיר היימן: אבא שלך לא הבין שמי שהוא צריך לשמור על הבית הציוני גם בגלות.

כולם: אמת

קלי: לא באתי להתרוכח אתכם, באתי להעזר בכם.

סבאסטיאן: להעזר? בדמה לי שטעית בכתובת. זה לא צבא הישועה, חביבי, זה הפדרציה הציונית.

דולצינה: תאכל איזה סנדוויץ סרדין. זה תוצרת ישראל.

קלי: בורווגיה.

ברני: (לוקח אותו הצידה) שמע, בני, אני מאד רוצה לעזור לך, אבל
הניזנס בשפל. יש לי פה נשם איזה משהו שחור - לא ליגאלי,
אבל זה לא בטובל קינצניק. אולי הסטר פרס תוכל לעזור -
יש לה קשרים.

הסטק: קשרים? לצערי לא אוכל לעזור. וזה למרות שאני זוכרת את
אבא שלך לטובה. אבל אשה כמרבי שחיה רק ממה שיש לה
בבנק, קשה. אבל אם אתה מחפש מקום לגור, אני גרה לבדי
ואני בטוחה שנוכל להסתדר למרות שהדירה שלי קטנה.

סבאסטיאן: כמו הסרודר שלך אז (צוחק).

הסטק: גט רוח. אולי אתה תעזור לצעיר זה סבאסטיאן בירד. תפקיד
באחד המהזות הלא מוצלחים?

סבאסטיאן: לא בא בחשבון: אילו היית אשה וידעת לרקוד רקודי-בטן...
חבל אני מאד אהבתי את אמא שלך.

דולציבה: אף אני לא אוכל להושיט יד למרות רחשי לבי. איך אמר
המשורר? "לבי, לבי במזרח נאני יושבת בפאתי..."

סבאסטיאן: גולדרס גרין (צוחק).

דולציבה: בחש, טומטום.

סיר היימן: ילדים, ילדים, אל תריבו ביום חגבו. לפני שניגש
לסנדוריצ"ים שהוכנו ע"י מזכירתי - נאום קצר:
30 שנה של קיום מדינת יהודית בארץ ישראל היא תוצאה
ישירה של עמל החלוצים והמאמצים שאנו כאן השקענו.
(קריאות חן, חן, חן, *How Here*). אבל מי יזכור את כל
אשר עשינו אף בשעות הקשות. כשמדינת ישראל עמדה
לבדה - רק אנחנו דאגנו לה.

(קלי פונה ללכת והרי הוק תופש אותו במושך אותו הצידה).

הרי: איר מייט, יש לי אצעה בשבילך. רד לקומה שמתחתנו וגש
למחלקת אמיתנדבים. אם מוכנים לקבל כל אחד לעבודה בקבוץ,
אפילו אם הוא יהודי. תוכל לעשות לך תוכש טרב בתור מתנדב

~~בקבוץ.~~

הקריין: העולם גדול הוא אבל בעיותיו קטנות. בסופו של דבר מחפש האדם את ביתו בקרבת אלה שאתם הוא גדל, ובתוך נופ שהוא מכיר. אם לא בעולם הילדים ולא בעולם של הדוד סאם; אם לא במזרח הרחוק ולא בתרבות של מולדת הוריו, לאן יפנה הנודד?

יום אחד נחת מטוס בלוד וגבורנו קלי ירד ממנו מבלי להודיע דבר אפילו להוריו. ברגע שנכנס לאולם המכס הרגיש בבית, וכשכניסו למזנויית כמעט וגרמה לקטטה, ידע שאת אלה הוא מביץ. בתחנה המרכזית בחל-אניב טפח על שכמו טפוס מאפיונרי ואמר לו בחיך, "המפקד קלי, אתה לא זוכר אותי מגולוני? אני בוזגלו 466, נהג הזלדה שהוצאת מכלא 4 רק בשביל המלחמה". מיד נשכחו מפל ניאגרה, ההימאליה וארמון ורסייל ועל כוס בירה וסטטיק חזרו אל הימים היפים-הקשים-האיומים. חדרה-עפולה-טבריה-ראש פינה צלצלו כמוסיקה ערבה יותר מניו יורק-פריז-לונדון-בומבי. וכשהגיע לקבוץ לקראת ערב מצא את התמונה הבאה.

(המקום: מתחת לחדר האכל מביץ העמודים. שנים שלשה חבר'ה יושבים על אחד הספסלים, עוד שנים שלשה עומדים ומקשיבים.)

בן 1: אני אומר לכם שהפרוביאנים מכרו את המשחק. אילו ברזיל היתה מגיעה לגמר, אז הולנד היתה לוקחת את הגביע.

בת 1: למה זה כל כך חשוב לך? אם הנבחרת שלנו שחקה שם מילא, אבל סתם להתחמם על זה שעשרים ושנים גויים חסונים בועטים בכדור ובעצמם, לא מובן לי.

בן 2: הבעיה של נשים היא שהן לא מבינות שיש דברים יותר חשובים מילדים או בגדים או תקציב.

בת 2: ובעית הגבר שהוא מסוגל לשבת בכורסה, מחזיק את הכרס שלו בשתי ידיו ולהסתכל במסך קטן כאילו רק מה שהולך בארגנטינה יפתור את הבעיות.

(נכנס משהו, צועק לעבר חדר הסדרן.)

צועק: ... ומצדי אתה יכול לנהל את הענף המחורבן לבדך. אם אתה חושב שאני מסוגל לנהל ענף עם בחור אחד שלא מסוגל לקום בבוקר, שתי מתנדבות מסוממות וילד אחד מכתה ז' אתה זקוק לבדיקה פסיכיאטרית ואני מוכן שהכסף יבוא מן התקציב שלי.

(צעקות עמומות מחוץ לבמה.)

גם לך! ואני לא צריך את הבלודי מפתחות של הפג'ו (זורק אותם מחוץ לבמה). אני רק מאחל לך שהטראנסר יעמד בין ראש פינה לקריח שמונה ושארף אחד לא יעצר לידך לך.

(מכניסים שלחן קטן קטן בצד הבמה ועליה סגריות.)

חברה: יש חלוקת סגריות הערב כי כלם עסוקים בחזרות לחזרות חג ה-30.
(אשנב נפתח בחדר סדרן החבורה, תור של חברים.)

סדרן ת': רשמתי אותך בשעה 5.00 עם אוסי. לא, אין מקום בשביל החברה שלך. לא אפילו עד עפולה.

בן 3: אז אולי תעביר אחד הנוסעים עם אוסי לאוטו אחר ואז היא תסע איתי.

סדרן ת': חביבי, אני מנסה לסדר תחבורה ולא מנהל לשכת שדכנות. (למי שהוא אחר): המפתחות אצל גבי. (לעוד חברה): יש מקום לחיפה רק בשעה 7.00, אם זה יעזור לך.

בן 3: אולי בכל זאת?

סדרן ת': שמע, נחמן יוצא בשעה 4.30 לאשדוד. לך אליו. אולי יש לו מקום לשניים.

רודה: (בן 4 נכנס כאילו נרדף מן הצד, ואחריו רודה שצועקת) כמה פעמים אני צריכה להגיד לך שהערב אין מתנדבים!

בת 3: אל תתממי רודה. אפשר לחשוב שהעולם יתמוטט אם תמכרי איזה קרמבו למתנדב מסכן.

רודה: אינני יודעת באיזה מקום אהיה בעוד שלשים שנה. אני רק מקווה שאת תעבדי בחנות ושיבואו בכל ערב הלא-נכון מתנדבים להפריע לך. (ברגע זה נכנס קלי. כלם מפסיקים את הווכוחים, מביטים בו וצועקים)

1. קלי!

2. אהלן ממזר שכמותך!

3. ראו מי בא!

(הקריין מופיע וכל התנועה מוקפאת.)

קריין: בכל הספורים הטובים, כשהגבור חוזר הכיתה הוא מוצא את החברה שלו ממתינה לו בנאמנות והכל מסתיים בשתיה לחיים. אבל לא אצלנו. (התנועה נמשכת שוב ובעוד קלי עומד במרכז קבוצה גדולה, מופיע הסדרן)

סדרן: אהלן קלי, טוב שחזרת כרגע. יש לי פנצ'ר בענף. האדיוס הזה זרק לי את המפתחות. קח את הפג'ו מחר וצא לפרדס בשעה 4.30 מחר. איך היה בחו"ל? בטח השתעממת.

(ר ק ו ד)